

باسمه تعالی

گزارش نشست «آزمایشگاه حکمرانی علم و فناوری»

درباره آزمایشگاه سیاستی

آزمایشگاه سیاستی (Policy Lab) یک نهاد پژوهشی و اجرایی است که به دولت‌ها، سازمان‌ها و مؤسسات کمک می‌کند تا سیاست‌های عمومی را به شیوه‌ای علمی، نوآورانه و مبتنی بر شواهد طراحی، اجرا و ارزیابی کنند. این آزمایشگاه‌ها معمولاً از روش‌های داده‌محور، مدل‌سازی، تحلیل کلان‌داده و رویکردهای بین‌رشته‌ای برای حل مسائل پیچیده استفاده می‌کنند. وجود آزمایشگاه سیاستی، کاهش عدم قطعیت در سیاست‌گذاری عمومی است. به این معنا که پیش از اجرای گسترده یک سیاست، آن را در مقیاس کوچک‌تر آزمایش می‌کنند تا اثرات واقعی آن مشخص شود و سپس اصلاحات لازم انجام گیرد.

اهداف اصلی آزمایشگاه‌های سیاست‌گذاری

آزمایشگاه‌های سیاست‌گذاری به‌عنوان نهادهای پژوهشی و اجرایی نوآورانه، با هدف بهبود فرایند سیاست‌گذاری، افزایش اثربخشی تصمیمات دولتی و حل چالش‌های عمومی فعالیت می‌کنند. این آزمایشگاه‌ها از روش‌های علمی، داده‌محور و بین‌رشته‌ای برای طراحی، آزمایش و ارزیابی سیاست‌های عمومی استفاده می‌کنند. در ادامه، مهم‌ترین اهداف این مراکز بررسی شده است.

۱. تدوین سیاست‌های مبتنی بر شواهد

هدف: جایگزینی تصمیم‌گیری‌های سنتی و غیرعلمی با سیاست‌هایی که بر اساس داده‌ها و شواهد واقعی تدوین می‌شوند.

۲. افزایش نوآوری در سیاست‌گذاری

هدف: توسعه روش‌های جدید و خلاقانه برای حل مسائل پیچیده و بهبود فرایندهای سیاست‌گذاری.

۳. کاهش ریسک‌های سیاست‌گذاری و بهبود تصمیم‌گیری

هدف: ارزیابی پیامدهای سیاست‌ها پیش از اجرا و کاهش هزینه‌های ناشی از تصمیمات نامناسب.

۴. افزایش شفافیت و پاسخگویی در سیاست‌گذاری

هدف: ایجاد سیاست‌های شفاف، عادلانه و قابل ارزیابی که منجر به افزایش اعتماد عمومی شود.

۵. ارتقای مشارکت عمومی و مردم‌سالاری در سیاست‌گذاری

هدف: افزایش نقش شهروندان و ذینفعان مختلف در تصمیم‌گیری‌های دولتی و سیاست‌گذاری عمومی.

۶. بهبود کارایی و بهره‌وری دولت و نهادهای عمومی

هدف: بهینه‌سازی فرآیندهای اداری، کاهش هزینه‌ها و افزایش اثربخشی خدمات دولتی.

۷. بررسی تأثیرات سیاست‌های عمومی و ارائه بازخورد سریع

هدف: ارزیابی عملکرد سیاست‌های اجراشده و پیشنهاد راهکارهای اصلاحی.

۸. گسترش همکاری‌های بین‌المللی و تبادل تجربیات سیاستی

هدف: یادگیری از تجارب جهانی و تطبیق سیاست‌های موفق با شرایط داخلی.

۹. استفاده از فناوری‌های نوین در سیاست‌گذاری

هدف: به‌کارگیری ابزارهای دیجیتال و فناوری‌های پیشرفته برای بهبود سیاست‌های عمومی.

حوزه‌های فعالیت آزمایشگاه‌های سیاست‌گذاری

آزمایشگاه‌های سیاست‌گذاری (Policy Labs) در طیف گسترده‌ای از حوزه‌های اجتماعی، اقتصادی، فناوری و محیط‌زیستی فعالیت می‌کنند. این آزمایشگاه‌ها با استفاده از داده‌ها، تحلیل‌های علمی و روش‌های نوآورانه، سیاست‌های کارآمدتری را برای حل چالش‌های عمومی توسعه می‌دهند. در ادامه، مهم‌ترین حوزه‌های فعالیت این آزمایشگاه‌ها معرفی می‌شود.

۱. حکمرانی و مدیریت دولتی

این حوزه شامل بهبود عملکرد دولت، افزایش شفافیت و پاسخگویی، و ارتقای کارایی سیاست‌های عمومی است.

شفافیت و مبارزه با فساد: تحلیل سیاست‌های ضدفساد، نظارت هوشمند و استفاده از بلاکچین برای شفافیت مالی.

تحول دیجیتال در دولت: توسعه دولت الکترونیک و استفاده از هوش مصنوعی در خدمات عمومی.

بهبود فرآیندهای تصمیم‌گیری: استفاده از داده‌کاوی و مدل‌سازی برای بهینه‌سازی تصمیمات دولتی.

حکمرانی داده‌محور: تحلیل کلان‌داده‌ها برای تدوین سیاست‌های مبتنی بر شواهد.

۲. اقتصاد، بازار کار و رفاه اجتماعی

در این حوزه، آزمایشگاه‌های سیاستی به بررسی و بهینه‌سازی سیاست‌های اقتصادی، اشتغال و حمایت‌های اجتماعی می‌پردازند.

اقتصاد دیجیتال و استارت‌آپ‌ها: تدوین مقررات برای کسب‌وکارهای نوین، فین‌تک‌ها و تجارت الکترونیک.

سیاست‌های اشتغال‌زایی: ارزیابی تأثیر سیاست‌های کارآفرینی و حمایت از مشاغل جدید.

حمایت‌های اجتماعی و فقرزدایی: بررسی تأثیر سیاست‌های تأمین اجتماعی و کمک‌های معیشتی.

مدیریت تورم و سیاست‌های پولی: تحلیل تأثیر سیاست‌های مالی و ارزی بر اقتصاد کلان.

۳. آموزش، علم و فناوری

این حوزه به بررسی تأثیر سیاست‌های آموزشی و علمی و توسعه فناوری‌های نوین اختصاص دارد.

سیاست‌های آموزش عالی و پژوهش: بررسی نحوه ارتقای کیفیت دانشگاه‌ها و افزایش همکاری‌های علمی.

حوزه هوش مصنوعی و فناوری‌های نوین: تدوین سیاست‌های توسعه و استفاده مسئولانه از فناوری‌های پیشرفته.

تحول دیجیتال در آموزش: ارزیابی اثربخشی یادگیری الکترونیکی و هوش مصنوعی در آموزش.

همکاری‌های علمی بین‌المللی: تحلیل روند همکاری‌های علمی بین دانشگاه‌های ایران و کشورهای منطقه.

۴. بهداشت و سلامت عمومی

آزمایشگاه‌های سیاستگذاری در این حوزه به بررسی سیاست‌های بهداشت عمومی، فناوری‌های سلامت و نظام‌های بیمه‌ای می‌پردازند.

سیاست‌های پیشگیری و سلامت همگانی: طراحی راهکارهایی برای کنترل بیماری‌های غیرواگیر مانند دیابت و بیماری‌های قلبی.

تحلیل سیاست‌های بیمه و سلامت دیجیتال: بررسی نقش بیمه‌های درمانی هوشمند و سلامت الکترونیک.

هوش مصنوعی در پزشکی: تدوین مقررات برای استفاده از هوش مصنوعی در تشخیص و درمان.

مدیریت بحران‌های سلامت: تحلیل سیاست‌های مقابله با پاندمی‌ها و بحران‌های بهداشتی.

۵. محیط‌زیست و توسعه پایدار

در این حوزه، سیاست‌های مرتبط با تغییرات اقلیمی، حفظ منابع طبیعی و مدیریت بحران‌های زیست‌محیطی مورد بررسی قرار می‌گیرد.

مدیریت تغییرات اقلیمی: طراحی سیاست‌های کاهش گازهای گلخانه‌ای و توسعه انرژی‌های پاک.

سیاست‌های آب و منابع طبیعی: تحلیل راهکارهای کاهش مصرف آب و مدیریت خشکسالی.

حمل و نقل پایدار و کاهش آلودگی هوا: تدوین سیاست‌های حمایت از وسایل نقلیه پاک و شهرهای هوشمند.

مدیریت پسماند و بازیافت: بررسی روش‌های کاهش زباله و بازیافت مواد.

۶. امنیت و سیاست‌های عمومی

این حوزه به بررسی سیاست‌های امنیت ملی، مدیریت بحران و کنترل جرائم می‌پردازد.

تحلیل سیاست‌های مقابله با جرائم سایبری: تدوین مقررات برای امنیت فضای مجازی و مقابله با کلاهبرداری‌های دیجیتال.

مدیریت بحران و سیاست‌های تاب‌آوری: بررسی واکنش‌های سیاستی به بلایای طبیعی و بحران‌های اجتماعی.

سیاست‌های مهاجرت و کنترل مرزها: ارزیابی تأثیر سیاست‌های مهاجرتی بر اقتصاد و امنیت.

مدیریت ناآرامی‌های اجتماعی: تحلیل راهکارهای کاهش تنش‌های اجتماعی و افزایش مشارکت عمومی.

۷. فرهنگ، رسانه و ارتباطات

این حوزه به بررسی سیاست‌های فرهنگی، تنظیم مقررات رسانه‌ای و تأثیرات شبکه‌های اجتماعی می‌پردازد.

سیاست‌های حمایت از تولیدات فرهنگی و هنری: بررسی تأثیر حمایت‌های دولتی بر سینما، موسیقی و ادبیات.

رسانه‌های دیجیتال و سواد رسانه‌ای: تحلیل تأثیر شبکه‌های اجتماعی بر افکار عمومی.

تنظیم مقررات فضای مجازی: تدوین سیاست‌های مربوط به حریم خصوصی و مقابله با اخبار جعلی.

دیپلماسی فرهنگی و تبلیغات بین‌المللی: بررسی نقش ایران در تعاملات فرهنگی جهانی.

۸. فناوری‌های نوین و آینده‌پژوهی

هوش مصنوعی و یادگیری ماشین: تدوین سیاست‌های حمایت از توسعه هوش مصنوعی و نظارت بر پیامدهای آن.

بلاکچین و اقتصاد دیجیتال: بررسی کاربردهای بلاکچین در دولت الکترونیک و امور مالی.

تحلیل روندهای آینده‌پژوهی: بررسی فناوری‌های نوظهور و تأثیر آن‌ها بر سیاست‌گذاری.

سیاست‌گذاری نوآوری و کارآفرینی: حمایت از استارت‌آپ‌های فناورانه و سیاست‌های اقتصاد دانش‌بنیان.

روش‌های مورد استفاده در آزمایشگاه سیاستی

آزمایشگاه‌های سیاستی از روش‌های علمی، داده‌محور و بین‌رشته‌ای برای تحلیل، طراحی، آزمایش و ارزیابی سیاست‌های عمومی استفاده می‌کنند. این روش‌ها را می‌توان به چند دسته کلی تقسیم کرد: تحلیل داده، مدل‌سازی، روش‌های تجربی، علوم رفتاری، رویکردهای مشارکتی و فناوری‌های نوین .

۱. روش‌های تحلیل داده و مدل‌سازی

این روش‌ها برای بررسی و پیش‌بینی تأثیر سیاست‌های پیشنهادی به کار می‌روند .

۱,۱ تحلیل داده و کلان‌داده

۱,۲ مدل‌سازی و شبیه‌سازی

۱,۳ تحلیل هزینه-فایده

۲. روش‌های تجربی و آزمایشی

برای سنجش کارایی سیاست‌ها قبل از اجرای سراسری از روش‌های آزمایشی استفاده می‌شود .

۲,۱ آزمایش‌های کنترل‌شده تصادفی

۲,۲ مطالعات موردی تطبیقی

۲,۳ تحلیل تأثیرات سیاستی

۳. روش‌های علوم رفتاری و تصمیم‌گیری

این روش‌ها به بررسی چگونگی تأثیر سیاست‌ها بر رفتار مردم می‌پردازند .

۳,۱ تحلیل علوم شناختی و رفتاری

۳,۲ طراحی سیاست‌های مشارکتی

۳,۳ تحلیل شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ای

۴. روش‌های فناوری محور و دیجیتال

فناوری‌های نوین در آزمایشگاه‌های سیاستی نقش مهمی در جمع‌آوری داده‌ها و تحلیل سیاست‌ها دارند .

۴,۱ هوش مصنوعی و یادگیری ماشین

۴,۲ تحلیل متن و پردازش زبان طبیعی

۴,۳ استفاده از بلاکچین برای شفافیت سیاستی

۴,۴ شبیه‌سازی در محیط‌های مجازی

۵. روش‌های کیفی و مشارکتی

نشست «آزمایشگاه حکمرانی علم و فناوری» به همت معاونت آموزش و پژوهش ستاد علم و فناوری برگزار گردید. این نشست در روز سه‌شنبه، ۱۶ بهمن ۱۴۰۳، از ساعت ۱۳:۰۰ تا ۱۵:۳۰ در محل شورای عالی انقلاب فرهنگی برگزار شد. سخنران این نشست، سرکار خانم دکتر سحر بابایی، عضو هیئت علمی دانشکده حکمرانی دانشگاه تهران بودند. این نشست با حضور کارشناسان و کارکنان شورای عالی انقلاب فرهنگی به صورت حضوری و دانش‌آموزان و والدین کنکوری به صورت آنلاین برگزار شد.

پس از تلاوت آیاتی از کلام‌الله مجید، آقای دکتر سلیمی، معاون آموزش و پژوهش، ضمن خیرمقدم به سخنران و حضار، بر اهمیت بهره‌گیری از آزمایشگاه‌های خط‌مشی‌گذاری در حکمرانی هوشمند جهت بهبود نظام کنکور تأکید کردند. وی بیان داشت که این آزمایشگاه‌ها با استفاده از داده‌های گسترده، شبیه‌سازی سیاست‌های آموزشی و تحلیل پیامدهای مختلف، می‌توانند نقاط ضعف و قوت سیستم کنکور را شناسایی کرده و راهکارهای مؤثری ارائه دهند. همچنین، این فناوری‌ها موجب کاهش استرس داوطلبان، افزایش عدالت آموزشی و بهینه‌سازی فرآیند پذیرش دانشگاه‌ها خواهند شد.

محورهای ارائه شده در سخنرانی:

۱. مقدمه: حکمرانی هوشمند به عنوان یک مفهوم نوین در سیاست گذاری عمومی، بر داده های هوشمند، فناوری های دیجیتال و مشارکت مؤثر ذی نفعان تکیه دارد. آزمایشگاه های خط مشی یکی از ابزارهای کلیدی این حوزه هستند که به دولت ها و سازمان ها کمک می کنند تا سیاست های داده محور و انعطاف پذیر تدوین کنند.

۲. حکمرانی هوشمند: تعریف، اهمیت و جایگاه آن در سیاست گذاری آموزشی، مسائل مرتبط با کنکور، فرایندهای هوشمند و خط مشی گذاری داده محور.

۳. اهداف حکمرانی هوشمند: افزایش شفافیت در تصمیم‌گیری‌ها، بهبود کارایی خدمات عمومی، مشارکت

شهروندان در سیاست‌گذاری و کاهش هزینه‌های ناشی از سیاست‌های ناکارآمد.

۴. نقش خط‌مشی‌گذاری در حکمرانی هوشمند: تعریف، مراحل اصلی، شناسایی مشکلات عمومی، طراحی

و تدوین سیاست‌ها، تصویب، اجرا و ارزیابی تأثیرات.

۵. آزمایشگاه‌های خط‌مشی: مفاهیم و کارکردها: نقش‌های اصلی و ابزارهای کلیدی این آزمایشگاه‌ها در

فرآیند سیاست‌گذاری.

۶. بررسی نمونه‌های بین‌المللی آزمایشگاه‌های خط‌مشی: تحلیل مدل‌های موفق مانند UK Policy Lab،

EU Policy Lab و Public Policy Lab، Vinnova.

۷. چالش‌های اجرایی: محدودیت‌های تحلیل داده، موانع سازمانی، و چالش‌های فرهنگی و اجتماعی در

اجرای حکمرانی هوشمند.

۸. نتیجه‌گیری و توصیه‌ها: اهمیت توسعه آزمایشگاه‌های خط‌مشی در ایران و پیشنهادات برای بهبود آن.

پرسش و پاسخ:

در پایان سخنرانی، حضار سؤالات خود را در خصوص بهبود سیستم کنکور و نقش آزمایشگاه‌های خط‌مشی

مطرح کردند.

نتایج و پیشنهادات سیاستی:

۱. مزایای استفاده از آزمایشگاه‌های خط‌مشی در نظام کنکور:

- افزایش عدالت آموزشی از طریق تحلیل داده‌های واقعی.

- کاهش استرس داوطلبان با مدل‌سازی الگوهای جایگزین.

- کاهش تخلفات و تقلب در آزمون‌ها با بهره‌گیری از فناوری‌های هوشمند.

- بهینه‌سازی سیاست‌های سهمیه‌بندی و پذیرش دانشگاهی.

- ارتقای شفافیت و کارآمدی در تصمیمات آموزشی.

۲. پیشنهادات اجرایی:

بر اساس گزارش نشست «آزمایشگاه حکمرانی علم و فناوری»، می‌توان پیشنهادات سیاستی زیر را به صورت علمی و آکادمیک استخراج کرد:

۱. تأسیس آزمایشگاه‌های خط‌مشی تخصصی در حوزه آموزش و کنکور

- پیشنهاد: ایجاد آزمایشگاه‌های سیاستی تخصصی که به طور خاص بر حوزه آموزش و کنکور متمرکز باشند. این آزمایشگاه‌ها می‌توانند با استفاده از داده‌های واقعی و روش‌های تحلیلی پیشرفته، سیاست‌های آموزشی را ارزیابی و بهبود بخشند.

- توجیه علمی: آزمایشگاه‌های سیاستی به عنوان ابزارهای مبتنی بر شواهد، می‌توانند با تحلیل داده‌های بزرگ و استفاده از مدل‌های پیش‌بینی، نقاط ضعف و قوت سیستم‌های آموزشی را شناسایی کرده و راهکارهای مؤثری ارائه دهند. این رویکرد مبتنی بر داده، کاهش عدم قطعیت در سیاست‌گذاری آموزشی را به همراه دارد.

۲. همکاری میان دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی برای تحلیل داده‌های کنکور

- پیشنهاد: ایجاد شبکه‌ای از همکاری‌های بین دانشگاهی و پژوهشی برای جمع‌آوری، تحلیل و به‌اشتراک‌گذاری داده‌های مرتبط با کنکور و پذیرش دانشگاهی.

- توجیه علمی: همکاری‌های بین‌رشته‌ای و بین‌نهادی می‌تواند به بهبود کیفیت داده‌ها و تحلیل‌ها کمک کند. این همکاری‌ها می‌توانند منجر به ایجاد مدل‌های پیش‌بینی دقیق‌تر و سیاست‌های آموزشی مؤثرتر شوند.

۳. اجرای طرح‌های پایلوت جهت ارزیابی تأثیر تغییرات در مدل پذیرش

- پیشنهاد: اجرای طرح‌های آزمایشی (پایلوت) برای ارزیابی تأثیر تغییرات در مدل‌های پذیرش دانشگاهی قبل از اجرای گسترده‌ی این تغییرات.

- توجیه علمی: طرح‌های پایلوت به سیاست‌گذاران این امکان را می‌دهند که تأثیرات بالقوه‌ی سیاست‌های جدید را در مقیاس کوچک‌تر ارزیابی کنند. این روش، کاهش ریسک و هزینه‌های ناشی از اجرای سیاست‌های ناکارآمد را به همراه دارد.

۴. بهره‌گیری از فناوری‌های هوشمند برای بهبود فرآیند آزمون و نظارت بر آن

- پیشنهاد: استفاده از فناوری‌های هوشمند مانند هوش مصنوعی و یادگیری ماشین برای بهبود فرآیندهای آزمون‌گیری، نظارت بر آزمون‌ها و کاهش تخلفات.

- توجیه علمی: فناوری‌های هوشمند می‌توانند با تحلیل الگوهای رفتاری و شناسایی ناهنجاری‌ها، به کاهش تقلب و افزایش عدالت در آزمون‌ها کمک کنند. این فناوری‌ها همچنین می‌توانند فرآیندهای نظارتی را بهینه‌سازی کنند.

۵. طراحی سیستم‌های آموزشی شخصی‌سازی شده به منظور افزایش عدالت آموزشی

- پیشنهاد: توسعه سیستم‌های آموزشی که بر اساس نیازها و توانایی‌های فردی دانش‌آموزان شخصی‌سازی شده‌اند تا عدالت آموزشی افزایش یابد.

- توجیه علمی: سیستم‌های آموزشی شخصی‌سازی شده می‌توانند با توجه به تفاوت‌های فردی دانش‌آموزان، فرصت‌های آموزشی برابرتری را فراهم کنند. این رویکرد مبتنی بر داده، می‌تواند به کاهش نابرابری‌های آموزشی کمک کند.

۶. افزایش شفافیت و کارآمدی در تصمیمات آموزشی

- پیشنهاد: استفاده از ابزارهای تجسم داده‌ها و تحلیل‌های پیشرفته برای افزایش شفافیت در تصمیم‌گیری‌های آموزشی و بهبود کارایی خدمات عمومی.

- توجیه علمی: شفافیت در تصمیم‌گیری‌های آموزشی می‌تواند اعتماد عمومی را افزایش داده و مشارکت شهروندان در فرآیند سیاست‌گذاری را بهبود بخشد. تجسم داده‌ها نیز به تصمیم‌گیرندگان کمک می‌کند تا اطلاعات پیچیده را به صورت گرافیکی و قابل فهم درک کنند.

۷. کاهش استرس داوطلبان با مدل‌سازی الگوهای جایگزین

- پیشنهاد: استفاده از مدل‌های شبیه‌سازی و پیش‌بینی برای طراحی الگوهای جایگزین در فرآیند پذیرش دانشگاهی که استرس داوطلبان را کاهش می‌دهد.

- توجیه علمی: مدل‌سازی و شبیه‌سازی می‌توانند به سیاست‌گذاران کمک کنند تا تأثیرات روانی و اجتماعی سیاست‌های پذیرش را ارزیابی کرده و راهکارهایی برای کاهش استرس داوطلبان ارائه دهند.

۸. بهبود مشارکت شهروندان در سیاست‌گذاری آموزشی

- پیشنهاد: ایجاد مکانیزم‌هایی برای مشارکت فعال شهروندان، دانش‌آموزان و والدین در فرآیند سیاست‌گذاری آموزشی.

- توجیه علمی: مشارکت شهروندان در سیاست‌گذاری می‌تواند به افزایش پذیرش عمومی سیاست‌ها و بهبود کیفیت تصمیم‌گیری‌ها کمک کند. این مشارکت همچنین می‌تواند به شناسایی نیازها و چالش‌های واقعی در سیستم آموزشی منجر شود.

۹. توسعه مدل‌های پیش‌بینی برای ارزیابی نتایج احتمالی سیاست‌ها

- پیشنهاد: استفاده از مدل‌های پیش‌بینی و تحلیل‌های داده‌محور برای ارزیابی نتایج احتمالی سیاست‌های آموزشی قبل از اجرای آنها.

- توجیه علمی: مدل‌های پیش‌بینی می‌توانند به سیاست‌گذاران کمک کنند تا نتایج احتمالی سیاست‌ها را ارزیابی کرده و از اجرای سیاست‌های ناکارآمد جلوگیری کنند. این رویکرد مبتنی بر داده، کاهش ریسک و افزایش کارایی سیاست‌ها را به همراه دارد.

۱۰. ارتقای عدالت آموزشی از طریق تحلیل داده‌های واقعی

- پیشنهاد: استفاده از تحلیل‌های داده‌محور برای شناسایی نابرابری‌های آموزشی و طراحی سیاست‌هایی که به کاهش این نابرابری‌ها کمک می‌کنند.

- توجیه علمی: تحلیل داده‌های واقعی می‌تواند به شناسایی دقیق‌تر نابرابری‌های آموزشی و طراحی سیاست‌های هدفمند برای کاهش این نابرابری‌ها کمک کند. این رویکرد مبتنی بر شواهد، افزایش عدالت آموزشی را به همراه دارد.

این پیشنهادات سیاستی بر اساس مبانی علمی و تجربیات بین‌المللی در حوزه‌ی آزمایشگاه‌های سیاستی و حکمرانی هوشمند ارائه شده‌اند و می‌توانند به بهبود سیستم آموزشی و کنکور در ایران کمک کنند.